

Po 15 letech „nezávislosti“ je jasné, že Kosovo bylo odrazovým můstkem pro imperiální cíle NATO

 rt.com/news/571590-independence-kosovo-nato-ukraine

17. února 2023, 12:22

DomovSvětové zprávy

Podobně jako na Ukrajině je i srbská odtržená provincie cvičením „pořádku založeného na pravidlech“, kde jsou pravidla vytvářena pro pohodlí západních mocností.

Autor Aleksandar Pavic , politický analytik

SOUBOR FOTOGRAFIE. Kosové mávají vlajkami a vykřikují hesla po vyhlášení nezávislosti Kosova 17. února 2008. © DIMITAR DILKOFF / AFP

Dne 17. února 2008 skupina „*demokratických vůdců*“ podporovaných Spojenými státy v čele s bývalým teroristou podporovaným Západem vyhlásila nezávislost odtržené srbské provincie Kosovo a Metohija (její plné právní jméno podle srbské ústavy).

Zdálo se to tak jednoduché a přímočaré na zenitu „*jednopolárního okamžiku*“ a kosovští Albánci „*sebevědomě očekávali uznání svého státu Západem navzdory hněvu, který jeho odtržení vyvolalo v Srbsku a ruská varování před čerstvými balkánskými nepokoji,*“ uvádí zpráva agentury Reuters . suše poznamenal.

Jejich důvěra byla více než oprávněná, protože 22 z 27 členských států EU a 26 z 30 členských států NATO nakonec uznalo tento jednostranný akt odtržení a přitáhlo mnoho dalších menších,

většinou na Západě závislých zemí, aby je následovaly. Rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1244, podle níž má provincie zůstat autonomní provincií Srbska až do vzájemně dohodnutého konečného řešení, byla ignorována, stejně jako byly ignorovány OSN a mezinárodní právo na jaře 1999, kdy se NATO jednostranně zapojilo do 78denní bombardovací kampaň proti Svazové republice Jugoslávii pod známou záminkou ochrany „*demokracie, lidských práv a právního státu*“. To mělo za následek vojenskou okupaci provincie NATO, která trvá dodnes.

Přečtěte si více

Připojit se k sankcím proti Rusku by bylo „nevhodné“ – Srbsko

Případ „*nezávislého Kosova*“ je v mnoha ohledech dokonalým ztělesněním „pořádku založeného na pravidlech“ Západu po studené válce . Na rozdíl od mezinárodního práva, které se odvozuje z Charty OSN a četných všeobecně uznávaných smluv a dohod po 2. světové válce, je „*pořádek založený na pravidlech*“ v podstatě čímkoli, co jeho šířitelé považují za v souladu se svými politickými zájmy *du jour* . Jak řekl ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov , tato „*pravidla*“ jsou „*vytvářena od nuly pro každý konkrétní případ. Jsou napsány v úzkém okruhu západních zemí a jsou vyloženy jako konečná pravda.*“

V případě Kosova a Metohije měla být „*pravidla*“ přizpůsobena ambicím unipolárního hegemonu a jeho vazalů. To tvořilo základ neúspěšného pokusu kolektivního Západu prohlásit tento případ sui generis , tedy jedinečný a nesrovnatelný s jakýmkoli jiným případem, aby se zabránilo tomu, aby o něm ostatní hovořili jako o precedentu – Jižní Osetie, Abcházie, Krym, Donbas, a regiony Cherson a Záporoží, mezi jinými, prosily o rozdíl. A ne, původním cílem tohoto jedinečného „*nastavení pravidel*“ nebylo chránit „*demokracii, lidská práva a právní stát*.“ v historické provincii Srbska, která hostí nejen místo legendární bitvy o Kosovo z roku 1389, jediné bitvy, ve které byl zabit osmanský sultán, ale také stovky srbských

pravoslavných středověkých kostelů a klášterů. Skutečný americký zájem byl mnohem větší a méně benevolentní. A bylo to odhaleno v dokumentu zakořeněném v paměti západních mainstreamových médií, dopisu z května 2000 tehdejšímu německému kancléři Gerhardu Schröderovi od Willyho Wimmera, člena německého Bundestagu a viceprezidenta Parlamentního shromáždění OBSE.

Wimmerův dopis obsahuje popis bezpečnostní konferenceže se zúčastnil ve slovenském hlavním městě Bratislavě, který spoluorganizovalo americké ministerstvo zahraničí a American Enterprise Institute (AEI), think-tank se sídlem ve Washingtonu. Seznam účastníků a program jednání lze najednou nalézt na webových stránkách AEI, ale v době psaní tohoto článku již nejsou k dispozici. Téměř všechny informace, které jsou o něm dnes dostupné, pocházejí z Wimmerova účtu. Konference podle něj odhalila nejen skutečné příčiny brutálního útoku NATO na Jugoslávii a následné okupaci Kosova a Metohije, ale také účel dalšího rozšiřování NATO směrem k hranicím Ruska, a především z hlediska globální bezpečnosti, cílem USA podkopat mezinárodní právní řád jako součást jeho snahy o globální ovládnutí. V podstatě,

Podle vysokých amerických představitelů na konferenci, jak je citoval Wimmer, byla Jugoslávie bombardována „*s cílem napravit chybné rozhodnutí generála Eisenhowera během druhé světové války*“, když tam nedokázal umístit americké jednotky. Přirozeně, jak zaznamenal Wimmer, nikdo na konferenci nezpochybnil tvrzení, že tím, že se NATO zapojilo do bombardování suverénní země, „*porušilo všechna mezinárodní pravidla, a zejména všechna příslušná ustanovení mezinárodního práva*“. Jednostranná intervence NATO mimo její právní oblast navíc představovala záměrný „*precedens, kterého se mohl dovolávat kdokoli a kdykoli*“ a „*mnoho dalších*“ v budoucnu.

[Přečtěte si více](#)

USA opustily
mezinárodní právo a
na Ukrajině se řídí
„zákonem džungle“.
Konečné imperiální
cíle byly jasně
stanoveny: „Obnovit
územní situaci v
oblasti mezi

Baltským mořem a

Anatolii, jakou existovala za římské říše, v době její největší moci a největšího územního rozmachu. Z tohoto důvodu musí být Polsko na severu a na jihu lemováno demokratickými sousedními státy, zatímco Rumunsko a Bulharsko si mají zajistit pozemní spojení s Tureckem. Srbsko (pravděpodobně pro účely zajištění nerušené vojenské přítomnosti USA) musí být trvale vyloučeno z evropského vývoje. Severně od Polska musí být zajištěna úplná kontrola nad přístupem Petrohradu k Baltskému moři. Ve všech procesech by měla být upřednostňována práva lidí na sebeurčení před všemi ostatními ustanoveními nebo pravidly mezinárodního práva.“

Stručně řečeno, tragédii, která se dnes odehrává na Ukrajině, lze jasně vysledovat zpět k pošlapávání mezinárodního práva NATO v případě Kosova a „vítěznému“ Západu v budování nového řádu („založeného na pravidlech“) rozšířením své vojenské aliance. až k ruským hranicím. Pokud bychom uplatňovali Norimberské principy mezinárodního práva formulované podle rezoluce Valného shromáždění OSN 177 na základě procesů s nacistickými válečnými zločinci po druhé světové válce, měli by rozhodující činitelé NATO velmi dobrou šanci, že budou shledáni vinnými ze zločinů proti míru. : „(i) Plánování, příprava, zahájení nebo vedení útočné války nebo války v rozporu s mezinárodními smlouvami, dohodami nebo ujištěními,“ a „(ii) Účast na společném plánu nebo spiknutí za účelem provedení kteréhokoli z činů uvedených v bodě (i).“

Jinými slovy, mezinárodní právo je pro dnešní kolektivní Západ nepohodlné nejen z praktických, ale i z právních a morálních důvodů. Nemluvě o zjevných historických paralelách s předchozím militaristickým pokusem o vytvoření „*nového řádu*“, který po vyhasnutí desítek milionů životů skončil v berlínském bunkru. Wimmerova (téměř) zapomenutá korespondence je obžalobou mnohem hlubší než současný sňatek kolektivního Západu z rozumu s kyjevským neonacistickým živlem.

Přečtěte si více

NATO odmítá srbskou žádost – prezident

I když ukrajinská krize stále eskaluje, nová bitva o Kosovo ještě zdaleka neskončila. Protože ani po 15 letech kolektivní Západ stále nebyl schopen najít v Bělehradě politického komplice, který by byl připraven udělit mu zpětnou amnestii uznáním „*nezávislého Kosova*“ a/nebo souhlasem s jeho členstvím v OSN. Proto, i když na vojenském poli tvrdošijně pokračují s nejnovějším Drang nach Osten, západní mocnosti také zdvojnásobují svůj diplomatický tlak na Srbsko, které nejenže odmítá formálně uznat vlastní rozkouskování, ale také se připojit k ilegálnímu sankce proti Rusku. Nejnovější trik, neformálně nazývaný francouzsko-německý plán, je pokusit se donutit Srbsko, aby uznalo státnost své provincie ve všem kromě jména, výměnou za mlhavé sliby finanční pomoci a (vzdáleného) budoucího členství v EU. V důsledku toho je současný nápor západních diplomatů na Bělehrad jen o něco méně intenzivní než paralelní příliv západních žoldáků do Kyjeva.

Problém kolektivního Západu spočívá v tom, že navzdory jeho intenzivnímu, desetiletí trvajícím tlaku, značným investicím do srbského mediálního a nevládního sektoru a hrozbám obnovené mezinárodní izolace zůstává srbský lidový názor tvrdošijně nezávislý. Podle nedávné zprávy londýnské Henry Jackson Society uber hawkish si 53,3 % srbských občanů přeje, aby jejich země zůstala v ukrajinském konfliktu neutrální (s dalšími 35,8 % podporuje zjevně

proruský postoj), zatímco 78,7 % jsou proti sankcím proti Rusku a 54,1 % si myslí, že Srbsko by se mělo v zahraniční politice nejprve spoléhat na Rusko (oproti 22,6 % se rozhodlo spoléhat se na EU). Kromě toho EU definitivně ztratila svůj lesk, přičemž 44,3 % uvedlo, že by „určitě“ resp. „pravděpodobně“ hlasovat proti členství v EU (na rozdíl od 38,1 % připravených hlasovat pro), pokud by se zítra konalo referendum. A konečně, podle nedávno zveřejněného nezávislého srbského průzkumu veřejného mínění je 79,2 % proti členství v EU jako „odměně“ za uznání nezávislosti Kosova.

Lze tedy tvrdit, že stejně jako Hitlerův pochod do Porýní narušil světový řád po první světové válce, nevyprovokovaný útok NATO na Jugoslávii v roce 1999 byl záměrným krokem ke zničení pořádku po studené válce, zatímco Západem inspirované prohlášení o Nezávislost Kosova před 15 lety byla pokusem legitimizovat nový řád „založený na pravidlech“, který nyní na Ukrajině dosahuje ošklivého vyvrcholení. A když vezmeme paralely o něco dále, stejně jako se pokus o nový řád může setkat se svým vojenským Stalingradem na Ukrajině, může se setkat se svým diplomatickým Stalingradem v Kosovu, dlouho před 20. výročím údajné nezávislosti tohoto okupovaného území.

Prohlášení, názory a názory vyjádřené v tomto sloupci jsou výhradně výroky autora a nemusí nutně představovat výroky RT.

oped

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

BEAT CENSORSHIP - FOLLOW

RT

ON

gab

